

o per diners: els mendicants i el clergat al País Valencià. Aquesta darrera obra, juntament amb una altra sobre els carmelites, es troben en curs de publicació.

És membre de la Reial Societat del Canadà i ha estat elegida dues vegades presidenta de l'Acadèmia Americana d'Historiadors Investigadors de l'Espanya Medieval. Ha estat també secretària-tresorera de l'Associació Americana de Professors d'Espanyol i Portuguès.

És membre corresponent de l'Institut d'Estudis Catalans des del 16 de desembre de 1996.

Henry de Lumley

Nat a Marsella el 1934.

Llicenciat en ciències naturals a la Facultat de Ciències de Marsella (1955) i doctorat a la Facultat de Ciències de París (1965) amb una tesi sobre els jaciments dels paleolític inferior i mitjà catalans. És un dels especialistes d'Europa més importants en el camp de la prehistòria, i ha escrit moltes obres sobre el paleolític, la paleoantropologia i l'art rupestre.

És director de recerca al Centre Nacional de Recerca Científica des del 1977, i dirigeix l'Institut de Paleontologia Humana i el Laboratori de Prehistòria del Museu de l'Home de París des del 1980. Des de l'any 1994 és director també del Museu Nacional d'Història Natural de París. És el redactor en cap de la prestigiosa revista *L'Anthropologie*.

Com a arqueòleg de camp, ha organitzat nombroses excavacions, com les de la cova de l'Hortus (Erau, Llenguadoc), Terra Amata i cova de Lazaret (Niça, Provença), cova de Vallonet (Var, Provença), *cauna* de l'Aragó (el Rosselló) i Vallée des Merveilles (Mont Bego, Alps Marítimes, Provença). Algunes d'aquestes excavacions han estat el punt de partida d'importants publicacions i de molts documentals científics premiats. Ha impulsat també treballs de camp a Grècia, Brasil, Etiòpia, etc. Moltes de les seves iniciatives arqueològiques han donat lloc a magnífics museus, com el Museu de Terra Amata a Niça, el Museu de Prehistòria de Talteüll o el Museu de l'Abri Pataud a Las Eisiàs. Actualment, s'ocupa de la renovació del Museu de l'Home.

La seva relació amb Catalunya és molt estreta. El 1964 inicià les excavacions a la *cauna* de l'Aragó, on descobrí als anys setanta les restes dels habitants més antics de Catalunya. Ha impulsat l'esmentat museu monogràfic a Talteüll, remodelat totalment el 1992, i ha creat el Centre Europeu de Recerques Prehistòriques, dotat amb llocs de recerca del Centre Nacional de Recerca Científica, estudis de tercer cicle i uns grans laboratoris. Fou l'impulsor de les nostres excavacions a la cova de l'Arbreda de Serinyà i, actualment, duu a terme un projecte sobre la cova del Toll de Moià amb David Serrat, membre de l'Institut.

Ha organitzat algunes de les exposicions sobre els orígens de la humanitat i la prehistòria

d'Europa més importants, entre aquestes la que duia per títol «Origen i evolució de l'home», que arribà a Barcelona el 1985. Ha estat l'organitzador també de notables seminaris i congressos, com el IX Congrés de la Unió Internacional de Ciències Prehistòriques i Protohistòriques (Niça, 1976) o el I Congrés Internacional de Paleontologia Humana (Niça, 1982).

Fundador de l'Associació Internacional de Paleontologia Humana, afiliada a la UNESCO, pertany a l'Acadèmia de Ciències, Lletres i Arts de Marsella.

És membre corresponent de l'Institut d'Estudis Catalans des del 16 de desembre de 1996.

Géza Alföldy

Nat a Budapest el 1935.

Llicenciat (1958) i doctorat (1959) per la Universitat de Budapest. Doctor *honoris causa* per la mateixa universitat i per les de Pécs, Lió i Autònoma de Barcelona. És professor de la Universitat de Heidelberg i secretari de l'Acadèmia de Ciències de Heidelberg.

La seva obra és molt extensa; és autor de més de cinc-cents títols, dels quals més de cinquanta són llibres. Actualment, és un dels especialistes principals en el terreny de la història social del món romà i, sens dubte, el personatge més destacat en el camp de l'epigrafia clàssica llatina.

De la seva extensa producció, cal destacar la *Römische Sozialgeschichte* (1975), que ha estat traduïda a sis llengües. Pel que fa a

obres sobre temes catalans, hem de fer referència a les més monumentals: *Fasti Hispanienses* (1965) i *Die römische Inschriften von Tarraco* (1975). Els seus estudis sobre la societat romana de la nostra zona i sobre l'exèrcit romà són, ara per ara, indispensables.

Actualment, és el coordinador general —com a successor de Theodor Mommsen— del *Corpus Inscriptionum Latinarum*, editat per l'Acadèmia de Berlín. En aquesta obra ha publicat ja, amb col·laboradors nostres, les inscripcions de València i Sagunt (1995), i té a punt les de Tortosa i Tarragona.

Tingué un paper de primera fila en el Congrés Internacional d'Arqueologia de Tarragona de 1993 i fou també l'ànima de la II Reunió sobre Escultura Romana a Hispània.

Pertany a nombroses institucions científiques i acadèmiques, com l'Institut Arqueològic Alemany, la Pontifícia Acadèmia d'Arqueologia de Roma, la Societat Hongaresa d'Estudis Clàssics, l'Institut Històric Alemany de Madrid i la Societat Arqueològica de Tarragona.

Ha rebut el Premi Internacional de l'IEC 1997.

És membre corresponent de l'Institut d'Estudis Catalans des del 16 de desembre de 1996.